

عنوان مقاله:

بررسی مولفه زمانی «نظم»، «تداوم» و «بسامد» در فریدون پسر فرانک

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 4، شماره 14 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

خلاصه مقاله:

چکیده امروزه روایت‌شناسی، با توجه به تنوع، ابعاد و پویایی خاصی که دارد، به عنوان نظریه و روشی علمی در مطالعه و بررسی فنون و ساختارهای روایی آثار ادبی، بیش از پیش مورد توجه و استفاده منتقدان و پژوهشگران ادبی قرار گرفته است. در این جستار مولفه زمان از دیدگاه روایت‌شناسی، به عنوان شاخه‌ای در نقد ادبی، با تکیه بر نظریه ژرار ژنت و از منظر نظم، تداوم و تکرار، در داستان فریدون پسر فرانک نوشته علیرضا محمودی ایرانمهر که برداشتی از داستان فریدون و پسرانش در شاهنامه فردوسی است، مورد واکاوی قرار گرفته است؛ به این دلیل که از میان ساخت‌مایه‌های روایی، عنصر زمان روایت در این رمان، مولفه‌ای قابل توجه است؛ از این رو، مقاله حاضر با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی، زمان روایی در سطح داستانی رمان فریدون پسر فرانک را مورد بررسی قرار داده است تا نقش زمان در شکل‌گیری روایت داستان و ارتباط میان متن و خواننده را روشن نماید. بررسی رمان مذکور نشان می‌دهد که روند روایت در این رمان مبتنی بر شیوه شکست زمان و رفت و برگشت‌های نامنسجم است و شکل روایت در آن، سیری مدور دارد و پایان داستان با آغازش ارتباطی مستقیم پیدا کرده است.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه‌ها: روایت‌شناسی، ژرار ژنت، نظم، تداوم، بسامد، فریدون پسر فرانک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1743792>

